

BÖLÜM 16

Tedavi Edici Ortam “Milieu Therapy – Therapeutic Community”

Dr. Taner Güvenir

1950'lilerin başlarından itibaren, erişkin psikiyatrisinde, hastaların uzun süreli hospitalizasyonu ya da kurumlarda barınması sorun haline gelmeye başlamıştır. Uzun süreli bakımın maliyetinin yüksekliği, hastanede uzun süre kalan hastalarda ortaya çıkan ve sadece hastalıkla açıklanamayacak deprime durum--“institutionalitis” gibi kavramların fark edilmesi depo hastanelerin, aylarca-yıllarca süren yatışların sorgulanma gereğini doğurmuştur. İdeolojik ve toplumsal değişimler değer yargılarını etkileyerek, hastaları tedavi etmeyi değil de aslında toplumdan izole etmeyi amaçlayan eski kuşak psikiyatri hastanelerini, psikiyatrinin “klasik” bakış açısını sarsmış ve psikiyatride yeni tedavilerin keşfi (ör:klorpromazin) hastaların belirtilerini iyileştirmeye ve uzun süreli yatışları gereksiz kılmaya başlamıştır. Hastaların toplum içinde, kendi ortamlarında tedavi edilebileceği görüşü önem kazanmaya başlamıştır. 1960'ların sonu, 70'lerin başı psikiyatrik otoritenin egemenliğinin sorgulanmaya başlandığı bir dönemdir ve oluşan politik etkinleşme, psikiyatriyi mercek altına yatırmış, terapötik optimizmin ortaya çıkışı **sosyal psikiyatri, psikoterapi**, özel-